

اصل اهمیت چیست؟

اصل اهمیت که یک اصل محدود کننده است، بیان می کند گاهی می توان در عمل در واحد های تجاری از بکارگیری صحیح ترین روش های تئوریک حسابداری چشم پوشی کرد و روش هایی را به کار گرفت که انجام آنها عملی مقرون و متناسب با شرایط خواهد بود . با یک مثال موضوع قابل درک تر خواهد بود.

فرض کنید موسسه ای اقدام به خرید مقداری لوازم التحریر مثل ماشین دخت ، خواهد کرد. براساس مباحث تئوریک ، این ماشین دخت چون عمر طولانی می تواند داشته باشد و منافع آتی دارد باید به عنوان داراییها شناسایی شوند و در طی سالهای عمر مفید مستهلک گردند. اما همه ما به عنوان حسابدار قبول داریم که محاسبه استهلاک دارایی ها زمان بر خواهد بود و گزارش اطلاعات در این خصوص با صرف وقت و انرژی همراه خواهد بود، از طرفی مبلغ این خرید آنچنان در تصمیم گیریها تاثیرگذارتر نمی باشد، بنابراین خرید ماشین دخت به حساب هزینه منظور می شود، در نتیجه عملاً با توجه به اصل اهمیت، صحیح ترین روش تئوریک استفاده نشده است.

به طور کلی می توان گفت وقتی مبلغ رویدادها در مقایسه با هزینه اعمال صحیح ترین روش تئوریک حسابداری در مورد آنها ناچیز است و با اهمیت نمی باشد و همچنین نتیجه حاصل از بکارگیری دقیق رویه های حسابداری تاثیر اساسی بر تصمیم گیری استفاده کنندگان نخواهد گذاشت، می توان اصول حسابداری را به طور دقیق رعایت نکرد.

اگر دقت کنید اصل فزونی بر مخارج، با توجه به اصل اهمیت معنی و مفهوم خواهد یافت. باید بدانید اهمیت اقلام یا یک مبلغ در حسابداری، بسیار قابل توجه می نماید چرا که یک مبلغ یا اقلامی ممکن است در یک موسسه با اهمیت باشد در صورتی که همین اقلام در موسسه ای دیگر بدون اهمیت باشد، بنابراین در خصوص تعیین اهمیت اقلام و مبالغ ملاک زیر میتواند یاری بخش باشد:

اول آنکه برای تعیین و قضاوت در خصوص اهمیت اقلام باید توجه داشت افشای اطلاعات این مبالغ یا اقلام چگونه و در چه حد بر تصمیم گیری ها نیازمند اعمال قضاوت های حرفه ای می باشد.

دومین نکته قابل توجه دیگر این که ، پذیرش اصل اهمیت به معنای نادیده گرفتن اقلام کم اهمیت یا بدون اهمیت به طور کلی نمی باشد، بلکه این اصل در خصوص چشم پوشی اصل صحیح ترین روش های تئوریک در مورد آنها به کار گرفته می شود.